

చేతులు కాలాక...

- శోభారి పుష్పాదేవి

ట్రాపిక్ పోలిష్ కావిటీయర్ వైడి రాజు ఆవేశ నిద్రలేస్తూ ఎవరిముఖం చూశాడో ఏమో ఆరోజంతా ఆతనికి చికాకు తిరిగిస్తూనే ఉంది.

ప్రొద్దున్నే ఇంట్లో తారకాగి దవ తర్వాత ఇంటిగలాయనతో పోట్లాట, ఆ తర్వాత స్టేషన్ లో యస్, బడత చివాట్లు. ఆ చికాకుతోనే తమ ద్యూటీ చెయ్యాలన్న పెంటర్ కావ్చి నిలబడ్డాడు. ఆందరికీ తనే తోకువ అనుకుంటూ.

ఘట్టమధ్యాహ్నం పైన నెత్తి మాడు తోంది. ఆకలికి కడుపు నకనకలాడు తోంది. ఆందరిచేత చివాట్లు తినడం వల్ల మనసు మండుతోంది.

కడుపులోని కక్షనంతా ఎవరిమీద వేళ్ళగక్కాలో తెలియక, విసుగ్గా నిల బడి ట్రాపిక్ కంట్రోల్ చేస్తున్న వైడి రాజుదగ్గరకు పది, వన్నెందేళ్ళ కుర్రా దొకడు వచ్చాడు ఓ ఏడాది పాపనెత్తు కుని. "ఈ పాపొక్కతే రోడ్డుమీద వస్తోంది. ఏవైకిరకెందో, స్కూటర్ కిందో పక్షిపోతుందేమోనని తీసుకొచ్చా వండి" అంటూ ఆ పాపను వైడిరాజుకి అందివ్వడోయాడు.

"అయితే నన్నెంచెయ్యమంటావురా

ఈ పిల్లనెత్తుకుని, ప్రతివీధి తిరగమం టావా "ఈపిల్ల మీపిల్లా? మీపిల్లా....? అనడుగుకూ" అంటూ గద్దించాడు వైడి రాజు.

అవలే అమాయకంగా ఉన్న ఆ కుర్రవాడు వైడిరాజు గద్దించుకు హడలి పోయాడు. ఆ చిన్నపాపనేం చేయాలో తోచక, దిక్కులు చూస్తూ నిలబడి పోయాడు.

ఇంతలో ముగ్గురువ్యక్తులు అటుగా వచ్చారు. ఆ కుర్రవాడిచేతిలోని పాపని చూపి పాప క్షేమంగా ఉన్నందుకు సం బరపడిపోయాడు. ఇంతలో వారికి గుర్తు వచ్చింది పాప మెడలో కాసున్నర బంగారుగొయసు ఉండాలని. అత్రంగా పాపమెడలో చూశారు. గొయసు లేదు. అప్పుడు అందరి చూపులూ పిల్లవాడి పేపు తిరిగాయి.

"ఏరా, నువ్వెవరు? పాపనెందుకు ఎత్తుకున్నావు? గొయపేం చేశావు" అంటూ గద్దించారు.

అవలే వైడిరాజు గద్దించుకు బిక్క చచ్చి ఉన్న ఆ కుర్రవాడు వీళ్ళందరి ప్రశ్నలకు హడలిపోయాడు. ఎలాగో రై ర్యం కూడగట్టుకుని, "మాదీ ఊరు

ఉదండి. మా ఏన్నీ, బాబాయ్ ఈఁకొళ్ళి
 న్నారండి. వాళ్ళింటికోసం వెతుకు
 తుంటే ఈపాప రోడుమీద నడుస్తూ
 కన్పించిందండి. ఏ బండికిందైనా వది
 పోతుందో ఎమోనని ఎత్తుకని ఎవరి
 పాప అని వెతుకుతున్నానండి. ఎవరూ
 కనిపించకపోతే ఈ పోలీసుగారికిద్దామని
 వచ్చానండి. ఇంతలో మీరొచ్చారు”
 అన్నాడు.

“కథ బాగానే అలావురా కుర్రోడా
 గొలుసు కాజేళావు గానీ పిల్ల నెలా వది
 లించుకోవాలో తెలియలేదు, గొలుసె
 క్కడ పెట్రావో బయటికితియ్? అంటూ
 పైడిరాజు అకుర్రవాడిచొక్కా, నిక్కరు
 జేబులో వెతికాడు. గొలుసు లేదు.

“విజంగనేనండి. నాకు తెలీదండి,
 మా అమ్మమీద ఒట్టండి” అంటున్న ఆ
 కుర్రవాడిమాట పూర్తవకుండానే చెంప
 మీద చెయ్యి పడింది, ఆ వెంజనే వర
 సగా వీపుమీద, తలమీద దెబ్బలు,
 గుద్దులు, దెబ్బలధాటికి తట్టుకోలేని ఆ
 కుర్రవాడు సింహాలమధ్య చిక్కుకున్న
 లేడికూపలాటపికున్నంతవరకూ దెబ్బలు
 తిని, ఇక భరించలేక కళ్ళుతిరిగి మైకం
 కమ్మి స్పృహతప్పి కుప్పకూలిపోయాడు
 క్రింద పడిపోయిన ఆ కుర్రవాడు
 చచ్చాడో, బతికాడో పైడిరాజు చూడ
 లేదు. అతని డ్యూటీ అయిపోవడంతో
 మరొకరికి డ్యూటీ అప్పచెప్పి ఇంటికి
 వెళ్ళిపోయాడు.

మర్నాడు పైడిరాజుకి అతని వదిన
 దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. “బాలా
 సంవత్సరాలకర్వాత వ్రాసిందే ఏమిటో

లవ్ స్టోరీ:

“ఏం రా నీ లవ్ ఎప్టెర్ ఎంత
 వరకూ వచ్చింది” మిత్రుడితో.

“ఓస్టి వర్సంట్ సక్సెస్”

“అంటే”

“నే చూస్తున్నాగానీ ఆమె యింకా
 నావేపు చూడటం బిగిన్ చేయలేదు”

— మంత్రవాది మహేశ్వర్

సంగతులు అనుకుంటూ ఉత్తరం వది
 వాడు.

ఇక్కడ నా పరిస్థితులు బొత్తిగా
 బాగుండని కారణంగా పెంపకానికి తీసు
 కున్న మీ అబ్బాయికి తిండికూడ పెట్ట
 లేకపోతున్నాను. అందువల్ల వాడివి
 తిరిగి మీవద్దకు వచ్చివేళాన, ఈపాటికి
 క్షమంగా చేరాడని తెలుస్తాను. మా
 చెల్లిని అడిగానని చెప్పు.

ఇటు, మీవదిన.

లక్ష్మీనరసమ్మ

పైడిరాజుకి చప్పున నిన్నటి కుర్ర
 వాడు గుర్తువచ్చాడు. ఏదోమాటపట్టింపు
 వచ్చి ఏదెనిమిదేళ్ళనుంచి రాకపోకలు
 లేకపోవటంమూలంగా తను గుర్తించ
 లేడుగానీ, ఇప్పుడు ఆలోచిస్తుంటే ఆ
 కుర్రవాడిలో తన భార్య పోలికలున్నట్లు
 తోచింది పైడిరాజుకి.

“ఎంత వనయిందిరా భగవంతుడా”
 అనుకుంటూ కుప్పకూలిపోయాడు పైడి
 రాజు.

★

జయశ్రీ